

POSTANOWIENIE

18 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Karol Weitz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 18 maja 2026 r. w Warszawie
zażalenia M. K.
na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie
z 6 listopada 2025 r., XXVII WSC 67/25,
w sprawie ze skargi M. K.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 20 maja 2025 r.,
XXVII Ca 1891/21 oraz wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli
w Warszawie z 20 maja 2024 r., I C 1614/23
z powództwa M. K.
przeciwko U. F. G. w W.
o zapłatę,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 6 listopada 2025 r. Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wniesioną przez M. K. od wyroku tego Sądu z 20 maja 2025 r. w sprawie z powództwa M. K. przeciwko U. F. G. w W. o zapłatę oraz wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z 20 maja 2024 r.

Uzasadniając to rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy wskazał, że skarga nie została opłacona a ponadto skarżący wniósł ją osobiście z naruszeniem art. 87¹ §1 k.p.c.

M. K. wniósł osobiście od postanowienia z 6 listopada 2025 r. środek prawny określony jako „Zaskarżenie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów i radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Nie dotyczy to jedynie sytuacji określonych w art. 87¹ § 2 k.p.c. W sprawie nie ustalono, aby M. K. był adwokatem lub radcą prawnym lub że zachodzi którakolwiek z sytuacji określonych w art. 87¹ § 2 k.p.c. W związku z tym M. K. nie ma zdolności postulacyjnej w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Oznacza to, że wniesione przez niego osobiście „zaskarżenie” jest niedopuszczalne i jako takie podlega odrzuceniu bez wzywania skarżącego do jego uzupełnienia albo poprawienia (art. 130 § 5, art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 i z art. 398²¹, art. 373 k.p.c., por. postanowienie Sądu Najwyższego z 28 marca 2025 r. III CZ 26/25, nie publ.).

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Karol Weitz

[a.ł]